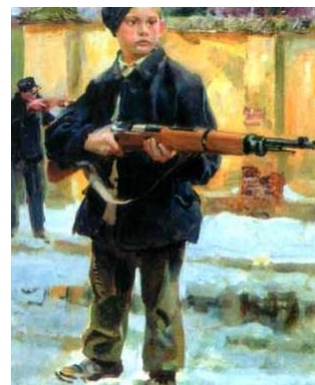

Orlęta Lwowskie

Mianem *Orląt Lwowskich* określa się młodych mieszkańców Lwowa, którzy – wobec braku we Lwowie regularnych oddziałów wojskowych Wojska Polskiego. W listopadzie 1918 ochotniczo walczyli o miasto z oddziałami wojsk ukraińskich. Młodzi

ochotnicy walczyli też na przedpolu miasta z Armią Czerwoną w czasie wojny polsko-bolszewickiej latem 1920 roku. W skład oddziałów ochotniczych wchodziłi studenci, robotnicy, urzędnicy, uczniowie, chłopcy i dziewczęta.

W walkach we Lwowie do 22 listopada 1918 włącznie uczestniczyło z bronią w rękę lub w służbach pomocniczych 6022 osób, w tym 1374 uczniów szkół powszechnych i średnich oraz studentów. 2640 nie przekroczyło 25. roku życia, najmłodszy Jaś Kukawski miał 9 lat, i już wtedy chodził z karabinem większym od siebie. Zginęło lub zmarło od ran 439 żołnierzy i członków wojskowej służby sanitarnej, w tym 12 kobiet. 120 poległych było uczniami, a 76 studentami uczelni.

Jeden z nich, 13-letni Antoni Petrykiewicz, został najmłodszym w historii kawalerem Orderu Virtuti Militari.

Order Virtuti Militari czyli najwyższe polskie odznaczenie wojenne, nadawane za wybitne zasługi bojowe. Jest jednym z najstarszych orderów wojennych na świecie. Ustanowiony przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego 22 czerwca 1792 dla uczczenia zwycięstwa w bitwie pod Zieleńcami po rozpoczęciu wojny polsko-rosyjskiej przeciwko interwencji Imperium Rosyjskiego i konfederacji targowickiej, a w obronie Konstytucji 3 maja. Dewiza orderu brzmi: *Honor i Ojczyzna*.

